

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 314. Raptus rerum seu rapina quid, & quotuplex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

gorosa extendi non debeat ad feminas, nec in odiosis & pœnalis sub masculino comprehendatur femininum, item, quòd leges non ferantur de iis, quæ rarissimè contingunt, quale quid est virum rapti à femina, aut etiam feminam ab alia femina, quòdque ex raptu viri non oriantur tot scandala & tanta damna, quot & quanta ex raptu feminæ, cui etiam major quàm viro infertur injuria & infamia ex raptu. Porro hæc pœna capitalis ordinaria raptus est pœna gladii, §. 8. *Inst. de vi publ.* & *cit. L. unic.* si tamen raptor est persona servilis, suffocandus, & igne concremandus est. *L. unic.* §. 3. *Lauterb. l. c. §. 18.* citatis aliis. Hodiedum tamen spectanda statuta localia, dum in multis locis & casibus pœna gladii ordinaria solet remitti; v.g. si raptor probet, feminam suà sponte ante raptum consensisse in sui abductionem, carnalem copulam secutam non fuisse; si rapta petat raptorem in matrimonium, sic etiam sæpe auxiliatores pœnā tantum arbitrariā afficiuntur. *Lauterb. l. c. §. 20.* remittens ad *Malc. Harpr. Besold. Mev. & alios.*

2. Altera pœna ordinaria raptus de jure civili est amissio omnium bonorum mobilium & immobilium, tam raptoris, quàm eorum, qui illum comitantur & adjuvant, quæ bona pleno dominio violenter raptæ, si ingenua & libera est, addicuntur, non verò, si ancilla est aut libertina, tunc enim videntur ea cedere fisco. *cit. c. unic. §. 3. si quidem.* sed neque bona comitantium & adjuvantium raptorem amittuntur, etsi ipsi pœnæ capitali subjiciantur. *L. unic. §. pœnas autem.* Quid verò peculiare sit circa bona rapientis monialem, cui ea applicanda, dicitur paulò post.

3. Tertia pœna est, quòd inter raptorem & mulierem raptam de lege civili subsistere nequeat matrimonium, nec liceat raptæ, in matrimonium exposcere raptorem. *L. unic. §. nec sit factus. Novell. 145. V. illa quoque.* *Clar. l. c. n. 7.* *Farin. l. c. n. 25.* *Pirh. h. t. n. 2.* nec licet parentibus consentire in tale matrimonium. *L. unic. cod. §. & si consenserint,* deportari præcipiuntur. *Auth. de raptis mulierib. §. unic. collat. 9.* ubi etiam, quòd si mulier nupserit raptori suo, nihil ex ejus testamentis, aut alio quocunque modo capere seu vindicare possit, ut &, quòd si parentes consenserint, bona raptoris & eorum, qui illius criminis participes fuerint, fisco vindicentur, alias verò, si non consenserint, jure ipso ad illos transferantur. Quod tamen attinet bona raptoris, monialem, vel aliam mulierem vitam religiosam ducentem, ea applicanda Ecclesiæ vel monasterio, in quo rapta habitabat. *Can. si quis rapuerit. 27. q. 1.* ubi etiam additur, quòd rapta cautiore seu arctiori monasterio tradenda seu includenda, ita tamen, ut quantum ad usum finitum ex bonis suis, vel à raptore ei acquisitis, aut alias acquiritendis sustentetur ad mortem usque, post mortem verò ea bona redeant ad primum monasterium, in quo mulier Deo dicata est. *Farin. q. 145. n. 10.* *Pirh. n. 3. in fine.* cum *Gl. in cit. c. si quis. v. cautiore.*

Quest. 313. Quæ pœna statuitur raptoribus Jure Canonico?

1. **R**esp. Primò: Jure Canonico antiquo raptor efficiebatur servus mulieris (saltem si vim ei intulisset) ita tamen, ut raptor soluto pretio competente se ipsum redimere possit; si verò ipsa consentiente abducta fuisset à domo paterna, raptor fiebat servus parentis illius, (intellige, si is non consenserat) cum eadem facultate se redimen-

di. *c. de raptorib. 36. q. 1.* & ibi *Gl. v. excusatio. Sylv. v. luxuria. q. 6.* *Azor. l. c. L. 3. c. 15. q. 2.* ipsa verò rapta reddenda parentibus citrà, quòd à Judice punienda, quamvis à patre exhereditari possit, nisi majorem 25 annis pater distulerit copulare marito. *L. si filiam. c. de inoff. testam.* Excommunicabatur insuper raptor, ejusque fautores, si Laici essent. *Can. 1. caus. 36. q. 2.* si Clerici, deponerentur à gradu & ordine clericali. *c. de puellis. ead. caus. §. 9.*

2. **R**esp. Secundò: Jure novissimo hodiè ob servando Concil. Trid. sess. 24. c. 6. de reform. matrim. excepta pœnā illā, quā raptor subiciebatur servituti raptæ, aut parentum præter pœnam, quā inter raptorem & raptam, quamdiu hæc in illius potestate manserit, matrimonium validè contrahi nequit, de quo vide me *L. 4. q. 119.* incurrunt eadem pœnæ excommunicationis & depositionis, & quidem excommunicationis pœnam ipso jure facto contrahi, patet ex verbis Trid. licet non sit reservata Papæ, ut *Sanch. l. c. d. 13. n. 1.* *Barb. in Trid. l. c. n. 12.* relatis aliis. *Arg. c. nuper. §. nos igitur. de sent. excom.* cæteræ verò pœnæ non nisi post sententiam declaratoriam criminis. De cætero statuta à Trid. pœnæ non videntur adversus rapientes solius libidinis exercendæ gratiā, sed tantum contrapiennes ex intentione celebrandi cum rapta matrimonium, ut docent *Less. de just. L. 4. c. 3. n. 7.* *Sanch. l. c. n. 3.* *Gutt. l. c. c. 86. n. 8.* *Laym. L. 3. tr. 10. p. 4. c. 13. n. 5.* *Wiestn. h. t. n. 12.* *Reiffenst. n. 10.* ex ea ratione, quòd Trid. volens consulere libertati matrimonii, punire præcipuè intenderit violantes hanc libertatem, quales sunt rapientes matrimonii contrahendi causā; ad hæc Decretum hoc Trid. sit pœnale & correctorium juris antiqui, quo matrimonium inter raptorem & raptam liberè contrahendum subsistebat, unde etiam jam hujus conciliaris Decreti pœnis non comprehenditur raptum feminæ consentientis parentibus invitis, docent *Less. l. c. n. 79.* *Sanch. n. 13.* *Laym. l. c. n. 4.* quos citat & sequitur *Wiestn. h. t. n. 11.* contrarium tenentibus apud eundem *Tusch. v. raptus. concl. §. n. 4.* *Gutt. cit. c. 86. n. 17.* *Henriq. L. 12. c. 14. n. 4.* siquidem Trid. loquitur de raptu lædente libertatem matrimonii, illa autem in hoc casu non læditur, cum etiam invitis parentibus validè contrahatur matrimonium à puella liberè consentiente. *Can. sufficiat. 27. q. 2. c. cum virum. de regular.* Trid. l. c. c. 1. uti etiam ob eandem rationem pœnis illis non comprehenditur raptus propriæ sponsæ de futuro, si illa non consentiat; cum per hoc minimè lædatur libertas, quia vi sponsalium obligata ad illud etiam compelli possit. *Less. n. 70.* *Henriq. l. c.* secus tamen, si sponsa invita abducatur; ac denique pœnis Trid. obnoxiam non esse feminam raptricem viri ob rationes præced. *quest. n. ult.* indicatas contra *Tiraquel. de leg. contrub. L. 9. n. 112.* *Henriq. cit. num. 4.* *Gutt. l. c. n. 6.* *Haunold. Tom. 6. de 7. §. 7. tr. 2. n. 549.* in fin. probabilius tradere videntur *Clar. §. raptus. n. 6.* *Menoch. de arb. cas. 291. à n. 30.* *Sanch. de matr. L. 7. d. 12. n. 25.* & *d. 13. n. 16.* *Farin. l. c. n. 40.* *Pont. de matr. L. 7. c. 69. n. 6.* *Wiestn. h. t. num. 16.* & alii apud *Barb. num. 5. ad Trid. sess. 24. c. 6.*

Quest. 314. Raptus rerum, seu rapina, quid & quotuplex?

1. **R**esp. Rapina largè loquendo sumitur pro omni illicita usurpatione vel occupatione rei

rei alienæ, sive manifestè, sive occultè facta, propriè & strictè accepta, rectè definitur: iniusta rei alienæ mobilis, aut se moventis per vim facta ablatio. Dicitur primò: *Ablatio*; hinc rapinam non facit, qui alteri in rebus vel bonis illius infert damnum ea destruendo vel deteriorando; quia alteri nihil aufert, nec agit quid lucri faciendi causâ, quod ipsum aliqui exprimunt in ipsa definitione rapinæ. Gonz. in c. super eo. h. t. num. 10. Wiestn. h. t. num. 23.

2. Dicitur secundò: *Ablatio iniusta*; hinc rapinam non committit, qui rem alienam etiam per vim aufert iustè, ut contingit, dum ea auferitur in bello iusto hosti, vel aliàs in extrema necessitate, vel autoritate legitimi Magistratûs. Mol. tr. 2. de j. & j. d. 683. n. 2.

3. Dicitur tertio: *Rei aliena*; hinc raptor non est, qui rem suam, vel quam putat esse suam, ab alio possessam aufert, unde etiam pœnâ ordinariâ non punitur, sed aliâ minori ob vim propriâ autoritate possessori illatam, cum eam possit in iudicio repetere. Sylv. v. rapina, in pr. Pirh. n. 30. Wiestn. h. t. n. 23. ubi etiam ait, incurrere illum pœnas decretas. L. si quis in tantam. c. unde vi. vi cuius rei, si auferentis propria est, eive debita, dominium vel jus, quod in ea habuit, perdit, §. 1. Inst. h. t. si autem fuit aliena, ipsam ejusve æstimationem restituere debet, pro quibus citat. L. extat. ff. quod metûs causâ. Mol. l. c. num. 3. in fine. Gonz. l. c. & quidem in duplum, ut Lauterb. §. 8. atque ita, qui rem sibi debitam debitori per vim aufert, jus crediti amittit. L. 12. in fine, & L. 13. ff. quod metûs causâ. L. 7. c. unde vi. Harp. in §. 1. Inst. h. t. Lauterb. in ff. h. t. §. 6.

4. Dicitur quarto: *Rei mobilis, aut se moventis*; quia res immobiles, ut fundi, non dicuntur propriè rapi aut auferri, sed violenter invadi. §. ita tamen in fine. Inst. vi bonor. raptor. L. 1. c. eod. Unde deiciensalium de possessione prædii, non est raptor; quia nec possessio, nec prædium est res mobilis; nomine autem rei se moventis veniunt pecora seu animantia.

5. Dicitur quinto: *Sive manifestè, sive occultè*; intelligendo per rò occultè, non quòd ignorante domino rei fiat, qualiter committitur furtum, sed quòd in loco privato fieri possit, & per rò manifestè, quòd fiat palàm coram aliis in loco publico. Differt tamen raptor talis manifestus à prædone per hoc, quòd hic in viis & stratis publicis itinerantibus res suas auferat, c. pœnale. 14. q. 5. Pirh. l. c. cum Host. in sum. h. t. n. 2. Sylv. v. rapina, in pr.

6. Dicitur sexto: *Per vim facta*; sive ea armis, (quæ semper vim indicare, cum Masc. de prob. concl. 1409. n. 19. ait Lauterb. l. c. §. 9.) sive absque armis inferatur. L. prator ait. §. 10. ff. & in princ. Inst. de vi bonor. raptor. sive ea actu inferatur, sive parata inferri, si dominus rerum resisteret. cit. L. prator ait. Farin. pr. crim. q. 166. n. 31. Carpz. pr. crim. p. 2. q. 9. n. 68. Pirh. h. t. n. 31. qui, quamvis addat ad rapinam reduci extorsionem rei ab altero per metum iniustè illatum, negat tamen id ipsum Lauterb. l. c. §. 8. committi hoc delictum propriè, sed esse aliam speciem violentiæ, scilicet compulsivam, quæ facit actionem, quod metûs causâ, dum quis metûs causâ compulsus, ipse tradit res suas, aut cum aliis vilioribus commutat; quia ad hoc delictum requiri vult ablationem, quæ violentâ manu sic illata, pro quo citat §. 1. Inst. h. t. & Carpz. j. F. p. 4. c. 35. defens. 7. à n. 11. differt verò per has particulas: *per vim facta*; à furto, utpote quod,

quia siclam & ignorante domino, vel per dolum, excludit vim seu violentiam ei illatam, adeoque minus grave delictum est, & rapina furtum improbius dicitur. cit. L. prator ait. ff. & princ. Inst. de vi bonor. raptor. & quidem in ratione injuriæ rapina gravius furto delictum est, juxta D. Thom. 2. 2. q. 66. a. 4. Less. L. 2. de just. c. 10. n. 8. tum quia continet duplicem injuriam & injustitiam, unam, quæ læduntur bona proximi, alteram, quæ est realis contumelia, lædens personam & honorem proximi. Pirh. cit. n. 31. cum Mol. Tom. 3. de just. tr. 2. d. 683. num. 7. Haunold. de j. & j. Tom. 1. tr. 2. n. 264. tum quia in utroque reperitur diversa ratio involuntarii; cum rapina committatur domino sciente, & vim patiente, cui proinde ablatio rei est positivè, & magis involuntaria constituitur graviorem injuriam, furtum verò involuntarium ob ignorantiam. Atque ex his patet, rapinam essentialiter continere vim seu violentiam ablativam, præterquam alias violentiæ species fundantes diversas actiones vi diversarum legum, vide apud Wiestn. h. t. n. 18.

Quest. 315. Quenam pœna constituitur jure civili raptoribus rerum?

1. Resp. Primò: Pœnâ raptorum civiliter conventorum sunt, quòd raptor actori intra annum utilem (dum computantur illi dies tantum, quibus experiundi est potestas) agenti condemnatur in quadruplum rei ablatae, hoc est, in rem ablatam restituendam, & præter rem ablatam in triplum æstimationis rei, seu pretii veri illius. L. 2. §. 13. ff. h. t. post annum verò in Simplum, id est, ad solam rem ablatam, seu, si ea non existat, ad æstimationem illius, & ad æstimationem damni & lucri ex ista ablatione cessantis; quia est actio prætoriana, quæ annum excedere non debet. Inst. in pr. & vi bonor. raptor. & cit. L. prator ait. ff. eod. In foro etiam conscientia non tenetur raptor, aut etiam alius, qui rem iniustè abstulit ante Judicis sententiam plus restituere, quàm accepit, post sententiam verò ad pœnam aliquam tenetur, eidem acquiescere, ita cum D. Thom. 2. 2. q. 62. a. 4. in corp. Sylv. v. rapina. q. 1. Pirh. h. t. n. 32. Wiestn. num. 24. cum communi TT. Nec refert quòd ad hanc pœnam tripli præter rem restituendi, sive raptor sit manifestus, seu deprehendatur in ipso delicto, sive non, Lauterb. l. c. §. 14. ac ita rapina mitius puniatur, quàm furtum, quod, si manifestum, punitur pœnâ restituendi quadruplum, non computando rem ipsam ablatam, ejus rationem vide apud eundem; idque, si dominus rei sit actor, si non-dominus, condemnatur ei solum ad interesse. cit. L. 2. §. 22. & prout distinguit Hahn. ad Wesenb. h. t. apud Lauterb. in ff. Lib. 47. t. 8.

2. Resp. Secundò: Dum agitur criminaliter, pœna raptorum res alienas sine armis, violenter tamen rapientium, est, quæ statuitur L. 1. in pr. ff. ad Leg. Jul. de vi privata. & L. 2. c. eod. vimirum amissio tertie partis bonorum raptoris, & amissio omnis dignitatis seu honoris, item infamia, Host. in sum. §. de raptoribus. h. t. n. 9. Raptorum cum armis pœna est capitalis gladii, & vel maxime, si sint grassatores & spoliatores itinerantium. L. penult. ff. ad Leg. Jul. de vi publ. Const. crim. Caroli V. a. 126. cui pœnæ capitali successit deportatio. Gl. fin. in cit. §. item Lex. Pirh. l. c. & hodie loco deportationis bannum, seu excommunicatio Imperialis; quæ reus vis publicæ constituitur extra protectionem & communitatem Imperii, tam quòd